

ת"פ 10791/07/21 - מדינת ישראל נגד מוחמד גאדאללה (עציר)

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 10791-07-21 מדינת ישראל נ' גאדאללה(עציר)

כבוד השופט ארנון איתן	בפני
המאשימה	בעניין:
נגד	
הנאשם	
מדינת ישראל	
מוחמד גאדאללה (עציר)	

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו, בעבירה של גניבת רכב בצוותא חדא כאמור בסעיף 413ב לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**") בצירוף סעיף 29(א) לחוק העונשין.
2. עפ"י המתואר בכתב האישום, בתאריך 27.06.21, בשעה 18:00 או בסמוך, החנה המתלונן את רכבו מסוג "מאזדה" ל.ז. 33-055-30 (להלן: "**הרכב**"), ברחוב אברהם ניסן 12 בירושלים. כעבור זמן מה, בשעה שאיננה ידועה במדויק, אך עובר לשעה 00:30 של ליל ה-28.06.21, הגיע הנאשם למקום עם אחרים שזהותם אינה ידועה, כאשר הם מצוידים במכשיר דיאגנוסטיקה ייחודי המשמש לעקיפת מערכת התנעת הרכב.
3. הנאשם והאחרים, או מי מהם, ניגשו אל הרכב, פרצו אותו באמצעות החדרת חפץ חד לפירוק החלון המשולש הימני האחורי, ופירקו את הזכוכית. לאחר מכן, נכנסו הנאשם והאחרים או מי מהם לתוך הרכב, פירקו את ממסר המתנע וביצעו קצר ידני, אז חיברו את מחשב הרכב לשקע החשמלי והניעו את הרכב.
4. בשלב זה התפצלו הנאשם והאחרים, כך שהאחרים נסעו מהמקום, ואילו הנאשם נהג ברכב תוך שהוא פונה לעבר מחסום קלנדיה על מנת להעבירו לשטחי האזור. במחסום נעצר הנאשם ברכב על ידי שוטרים לאחר שניסה לעבור בו באמצעות הרכב.

רישום פלילי:

5. בשנת 2019, הורשע הנאשם בעבירות של הסעת שוהה בלתי חוקי, זיוף סימני זיהוי של רכב, גניבת רכב, ניסיון השחתת גוף, סיכון אדם בנתיב תחבורה, והחזקת כלי פריצה לרכב, ל-22 חודשי מאסר בפועל, ומאסר מותנה למשך שמונה חודשים שהינו להפעלה.

תסקיר שירות המבחן:

6. ביום 20.2.2022 הוגש תסקיר שירות המבחן, אביא מתוכנו בתמצית: הנאשם בן 23, רווק, מאורס מזה מספר חודשים. טרם מעצרו התגורר עם משפחתו בירושלים ועבד בעבודות שיפוצים. הנאשם סיים 10 שנות לימוד. אביו קבלן שיפוצים ואמו מורה בבית ספר.

7. בהתייחסותו למעורבותו החוזרת בפלילים, מסר הנאשם, כי התקשה להציב לעצמו גבולות ולהימנע מקשרים שוליים. באשר לביצוע העבירה דנן, הנאשם התקשה לקחת אחריות על ביצוע העבירה, ולפרט אודות המיוחס לו בכתב האישום. שירות המבחן התרשם, כי הנאשם בעל נטייה להתנהגות אימפולסיבית וצורך בריגושים, תוך שמתקשה לצפות באופן מושכל השלכות בחירותיו, אשר לעיתים באו לידי ביטוי בהתנהגות בעל אופי מסכן.

8. הנאשם מסר, כי ברצונו לסיים את ההליך המשפטי בהקדם על מנת להתחתן עם ארוסתו ולהשתלב בתעסוקה. באשר להתמודדותו עם קשיים מסר, כי הוא מתקשה לבקש עזרה ולהסתייע באחרים ונוטה לפתור את קשייו באופן עצמאי.

9. בסיכום התרשם שירות המבחן, משאיפותיו לניהול אורח חיים תקין, לרבות תעסוקה והקמת משפחה. אלו מהווים גורמי סיכוי, אולם מאידך, ההליכים הפליליים אשר התנהלו כנגד הנאשם בעברו לא היוו הרתעה עבורו. בנוסף, קיים קושי מצד הנאשם בשיתוף סובביו בקשייו, ומקיומה של התנהגות עבריינית ואימפולסיבית המלווה בלקיחת סיכונים וחוסר הכרתו המעמיקה אודות התנהגותו הבעייתית בביצוע העבירה דנן. אלו מהווים להערכת שירות המבחן, גורמי סיכון ברמה גבוהה, למעורבותו החוזרת בפלילים. נוכח זאת, שירות המבחן אינו בא בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם.

תמצית טיעוני הצדדים:

10. המאשימה בטיעוניה הפנתה לכתב האישום, העבירה בה הורשע הנאשם, וכן הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם במעשיו. המאשימה התייחסה בטיעוניה לפסיקה הנוהגת בנסיבות דומות, בהן הוטלו על נאשמים עונשי מאסר. המאשימה הגישה את גזר הדין מיום 21.11.19 בגינו נדון הנאשם למאסר וכן לשמונה חודשים על תנאי, שהינם להפעלה במסגרת התיק דנן. בהתייחס למתחם צוין, כי הוא נע על הציר שבין 12-30 חודשים לצד ענישה נלווית. בנוסף ביקשה לתת משקל לפרק הזמן הקצר שחלף מסיום ריצוי מאסרו הקודם ועד לעבירה אותה ביצע במסגרת תיק זה. המאשימה הפנתה לתוכנו של התסקיר, ורמת סיכון הגבוהה שנקבעה להישנות מעורבות פלילית חוזרת. לקולא ביקשה לשקול את הודאתו והיחסון בזמן שיפוטי.

11. בנסיבות אלו, עתרה לקבוע את עונשו של הנאשם בחלקו המרכזי תחתון של המתחם, ולהטיל עליו 16 חודשי מאסר בפועל, תוך הפעלת המאסר המותנה במצטבר- וסה"כ 24 חודשים, לצד מאסר מותנה, קנס, התחייבות, פיצוי למתלונן וכן פסילת רישיון נהיגה.

12. הסניגור ציין, כי הנאשם נטל אחריות והודה בכתב האישום כפי שהוא. הוסף, כי בניגוד לטיעוני המאשימה, הרשעתו הינה מכוח דיני השותפות, ולא משום חלקו המכריע בביצוע העבירה.

13. הסניגור הוסיף, כי לבד מהרשעתו הקודמת, אין לומר כי הנאשם הינו אדם מסוכן, ועל אף האמור בתסקיר, הנאשם נטל אחריות מלאה על מעשיו. הסניגור גם הפנה לגילו הצעיר של הנאשם, ושיאופותיו הנורמטיביות. בנסיבות אלו, עתר להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם, לצד ענישה נלווית. בהתייחס לעתירת המאשימה לפסול את רישיונו של הנאשם, ציין, כי המאשימה בחרה שלא להעמידו לדין בגין נהיגה ללא רישיון, ובנסיבות אלו מנועה היא מלבקש את פסילתו.

14. הנאשם בסיום ציין כי הוא נוטל אחריות על מעשיו. הנאשם הוסיף, כי דווקא לאחר שהתארס עשה טעות גדולה.

מתחם העונש ההולם:

15. במקרה דנן, פגע הנאשם בערכים המוגנים של זכות האדם לשמירה על רכוש. בנוסף גרם הנאשם לפגיעה כלכלית הן לבעל הרכב והן לציבור בכללותו נוכח הגדלת פרמיות הביטוח. אין להתעלם גם מעוגמת הנפש הרבה הנגרמת לקורבן העבירה שרכבו נגנב. בע"פ 11194/05 **עטיה אבו סבית נ' מדינת ישראל** (15.5.06) קבע כב' השופט רובינשטיין (בתוארו אז) שתופעת גניבות הרכב הפכה למכת מדינה והיא ממשיכה לנגוס ברכושם של רבים, ופגיעתה רעה כלכלית ואנושית.

16. בחינת נסיבות ביצוע העבירה מלמד, כי עסקינן בעבירה הכוללת תכנון מוקדם, תוך כדי שיתוף פעולה בין הנאשם למספר אנשים נוספים שזהותם אינה ידועה. חלקו של הנאשם בקידום הפעולה העבריינית, כך בהתאם לכתב האישום, הינו מרכזי, כאשר הוא נוטל בה חלק מתחילה ועד תום האירוע.

17. הנאשם והאחרים הצטיידו בכלי פריצה, ודיאגנוסטיקה ייחודי המשמש לעקיפת מערכת התנעה של הרכב. בעזרת חלק מכלי הפריצה שברשותם פורק חלון הרכב, כאשר הנאשם יחד עמם, או מי מהם, פורץ ונכנס לרכב, מפרקים את ממסר המתנע, מבצעים קצר ידני, ומחברים את מחשב הרכב לשקע חשמלי. בדרך זו עולה בידם להניע את הרכב. בשלב זה, חלקם של האחרים מסתיים, כאשר האחרים נסעו מהמקום, בעוד הנאשם נוהג ברכב הגנוב אל המחסום, בכוונה להוציאו מחוץ לתחומי מדינת ישראל, ורק ערנותם של השוטרים במחסום מנעה זאת.

18. בע"פ 2333/13 **סאלם נ' מדינת ישראל** (3.8.14), בשני מקרי גניבת וסיוע, נקבע שמתחם הענישה ביחס לכל עבירה הינו בין 8-24 חודשי מאסר, ובסופו של דבר נגזרו על הנאשם 4 שנות מאסר.

19. עפ"ג (ת"א-יפו) 42501-03-14 **מדינת ישראל נ' נתשה** (30.6.14) (לא פורסם) נקבע שמתחם הענישה הראוי בגין גניבת רכב שנעשתה לאחר תכנון מוקדם נע בין 12-24 חודשי מאסר.

20. ת"פ 37451-05-11 **מדינת ישראל נ' זגיר** (10.4.16) נקבע ביחס לנאשם בעל עבר עברייני עשיר ומאסרים מותנים אשר גנב רכב מחניון באמצעות שימוש ברכב נוסף כי העונש בגין העבירה נע בטווח שבין 8-27 חודשי מאסר ועונשו של הנאשם הועמד על 18 חודשי מאסר, ובהפעלת מאסרים מותנים נגזרו על

הנאשם 24 חודשי מאסר.

21. עפ"ג (ת"א-יפו) 37710-05-16 **מדינת ישראל נ' תיסיר אזגילה** (14.09.16), נקבע שמתחם הענישה בגין אירוע של גניבת רכב יחד עם אחר נע בין 8-18 חודשי מאסר וערעור על קולת העונש התקבל.

22. בהתאם לאמור אני קובע את מתחם העונש ההולם החל ממאסר למשך 8 חודשים ועד 24 חודשים, זאת לצד ענישה נלווית.

קביעת עונשו של הנאשם בתוך מתחם הענישה:

23. בגזירת העונש המתאים לנאשם יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות הבאות: הנאשם, יליד שנת 1999, כבן 23 שנים. הנאשם התארס והוא עתיד להינשא בעתיד. הנאשם הודה בעבירה המיוחסות לו ולקח אחריות על ביצועה. לקחתי בחשבון את משך תקופת המעצר בה שוהה הנאשם.

24. מנגד, ולחובת הנאשם הרשעה אחת קודמת. בשנת 2019 נדון הנאשם בבית משפט המחוזי נדון בגין צבר עבירות : הסעת שוהה בלתי חוקי, זיוף סימני זיהוי של רכב, גניבת רכב, ניסיון השחתת גוף, סיכון אדם בנתיב תחבורה בטיפול מסוכן והחזקת כלי פריצה לרכב, ל- 22 חודשים, וכן מאסר מותנה למשך שמונה חודשים שהינו להפעלה כעת. בנוסף, את העבירות בתיק דנן, ביצע הנאשם זמן לא רב לאחר שחרורו ממאסר, ומכאן שעונש המאסר אותו ריצה, לא היה בו כדי לרסן את התנהגותו. בהתאם לעמדת שרות המבחן, רמת המסוכנות הנשקפת מהנאשם להתנהגות עבריינית חוזרת הינה גבוהה, כך שבהיבט זה יש לשקול גם שיקולים הנוגעים בהרתעת היחיד.

25. בהתייחס לעתירת המאשימה להטלת רכיב של פסילה, הרי שלטעמי בנסיבות בהן בוצעה העבירה תוך כדי שימוש ברכב, לצורך הוצאתו מתחומי מדינת ישראל, יש לכלול גם רכיב של פסילה, בין יתר רכיבי העונש. בהתייחס לטענת הסנגור, לכך שהתביעה מנועה מלעתור לרכיב ענישה זה, שכן לא יוחסה לנאשם עבירה של נהיגה ללא רישיון, הרי שהנאשם מחזיק ברישיון נהיגה תקף החל משנת 2017, כך שלא ניתן היה לייחס לו עבירה מסוג זה בכל מקרה. בנוסף, עיון ברישומי התעבורתי של הנאשם מלמד, כי לחובתו 5 הרשעות קודמות, כאשר שתיים מתוכן בעבירות של "נהיגה ללא רישיון", בגין ריצה עונשי מאסר, אחת במסגרת התיק המחוזי שהוזכר לעיל, והשנייה למשך ימים בודדים, זאת לצד ענישה נלווית. עניין זה מקבל לטעמי משנה תוקף, בנסיבות בהן במסגרת התיק הקודם הוטל המאסר המותנה גם ביחס לעבירות תעבורה, ואולם מכיוון שלא נכלל במסגרת גזר הדין בתיק הקודם רכיב של פסילה בפועל או על תנאי, יש להסתפק כעת ברכיב פסילה צופה פני עתיד.

26. באיזון הכולל ראיתי לקבוע את עונשו של הנאשם בחלקו האמצעי של מתחם העונש ההולם ולגזור עליו את העונשים הבאים:

א. 15 חודשי מאסר בפועל שמנינים החל מיום מעצרו של הנאשם.

ב. הפעלת מאסר למשך 8 חודשים כפי שנפסק בתיק מספר 56120-03-19 מיום 21.11.2019 (מחוזי)

ירושלים), כך שחמישה חודשים ירוצו במצטבר ושלושה חודשים בחופף. סה"כ ירצה הנאשם 20 חודשי מאסר.

- ג. 8 חודשי מאסר אותם הנאשם לא ירצה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר כל עבירת רכוש מסוג פשע.
- ד. 5 חודשי מאסר אותם הנאשם לא ירצה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מעת שחרורו מהמאסר כל עבירת רכוש מסוג עוון.
- ה. פיצוי בסך 1500 ₪ לע"ת 1. הפיצוי יופקד עד ליום 1.8.2022 במזכירות בית המשפט.
- ו. התחייבות על סך 5000 ₪ להימנע מביצוע עבירות רכוש מסוג פשע למשך 3 שנים מהיום. רשמתי לפני את התחייבות הנאשם בע"פ.
- ז. פסילה מלקבל או מלהחזיק ברישיון למשך 5 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ד ניסן תשפ"ב, 25 אפריל 2022, בנוכחות המאשימה, הנאשם (ויעוד חזותי) ובא כוחו.